

TOYOTA FOUR RUNNER

Tēp jau būn, ka patuogus gyvenēms tiesiuog atsibuost ir šērdis pati prašuos nuotykių, kokėi būn aprašyti nuotykėnis literatūras knyguosi, katras vaikystie esi perskaitis puorą ar daugiau sykių. Mona nuotykių knyga, katron skaitydavau nu dvylikas kuožną pavasarį, vadinuos „On The Road“. Tuoks keturakis Džekis bova parašis anon ir, būdams vaks, pradiedams versti pirmūsies puslapius aš neturieju nē mažiausi supratēma, kon ana padarys su monimi ir mona gyvenimu.

Grįžinieju iš darba ton vakarą ir kažkāp labā aiškē supratu, ka gyvenēms jau gal puorą mienesių niekou monis nestebēn – vēsks nuspiejama, kāp ontruos mikruškis Palunga–Užkanavi tvarkaraštie. Tada gyvenau gan tuoli nu Užkanavis, kokiami tai niekam negirdietami Čikagas priemiestie, ir pakeliou į numus užsokau į vietinį liquor store, kor dažnuokā pėrkdavau alaus ar vyna, bet, nustebyndams pats savi, pajiemiau tekilas butelį. Rytuojaus darbs kāp ir negosdina, bo dėrbau tou momentu tarptautinie „Thomas Window Cleaning“ kompanijuo, kor buvau ontras žmuogus pagal svarbomą, o karts ir pėrms (nu mes tēn dvijou valdiem akcijų buketą). Čē priklausī nu savijautas tas svarboms. Trobikie, kor tou momentu glaudžiaus, bova ir daugiau bendramynčių. Tik daugelis bova susirūpinēn rytdėinas darbās, tudiel į tekilą kibuum su lėngviausē į ateitį žiūrončiu

draugeliu. Sunku pasakyti dab tėkslų laiką, bet, manau, ka mažumieli po vidornakti mona myntis, ka mes če tēp ir nugyvensma iki omžiaus gala nieka nepamatēn, pradieji veikti. Nu ir tequila baiginiejuos, kas bova da vēins žēnklas, ka reik judieti. Su kou judieti kāp ir bova, bo draugielis nesenā bova parliekis iš dyle-riaus (tuoks pierikūpų keists pavadinēms) su galynga „Toyouta“, katra dar turieji kūzavą ir vadinuos „Four Runneriu“. Tēisa, galia po pirkēma eufuorijas biški apmažieji: vēituo dyleriaus žadietų šešių katilų parvažiaus į kėimą belēka tik keturi. Nu bet ar če esmie?

Buostuons – tuokį galutinį keliuonis tėkslą mes tada užfiksavuos sava nušvitusiuos nu tekilas galvuosi ir tylē, ka nepažadynti kėtų chēbrantų (nes galieji ir raktelius atymti nu dvijų pijuokų), pouliem krautēis keliuoninių kuprinių. Kāp vieliau paaiškieji, aš per skubiejimą prisišlaviau pėną kuprėnį šiltų kuojinių ir apatini trikotaža, kolega irgi panašiu gardiruobu apsiginklava. Bet kam svarbu, kas tava kuprinie, ka pas tavi galvuo puoliekis ir dar nepatėrti būsimuos keliuonis nuotyķē? Jau kažkor kertont Čikagą (bo mes variem iš šiauris žemyn) užgimi nauja myntis, ka Buostuons yr gerā, bet Niu Orleans yr kor kas kėičiau ir pėičiau, tudiel naus maršruts bova patvėrtynts vienbalsē. Kam yr tekēn važiuoti nu Čikagas į pėitus, nedous mon sumelouti, kuoks tai yr nubuodus, kukurūzas persmelkts 57 numeriu užvadynts kels. Tų kukurūzų apsuptie esunčiuo degalinie, nuvairavus gal pėnkis valondas, mūsa vidinis kurs nusibaigi ir mes, nuleidēn galvas į panelį, sumiguom giliu tikrų keliautuojų mėigu.

Pabodis pėrms nu „džiūn borna“ liguos symptuomų supratau padėtēis kvailoma. O aplynkou tvyrontis kukurūzų laukā optimizma neprydavi. Bet daugybį kartų mona skaitytas knygas heruojē bova papoulēn dar ne į tuokis situacijas, ir

nieka – kažkāp išsisokdava. Pouliu ton unkstyvą rytą į bēna kolonelis vėdų išskuoti kuoki tai sprendēma ir pamačiau sixpac-ką alaus šaldytovi (užvadinēms tou muomentu nebebova svarbus). Parliekis į mašiną greit nusukau puorā buteliukų galvas, pažadinau draugielį ir įteikis anam pusrytoką lėipiau gerti ir nieka neklausinieti. Papusryčiavus puopierē kāp ir pasitaisi – grįža keliuonini dvasia ir po trumpų diskusijų, išmetus toštį tarą, keliuoni į Niu Orleansą bova tęsiama. Nepasakyčiau, ka tai bova tėkra keliuonini nuotaika, nuors kas iš tėkra žēna, kuoki tor būti ta nuotaika. Pagirynga ir apniokusi, kāp pas mumis, ar saulietta ir pakylieta, kāp ruoda per „Travel“ kanalą? Bet mes myžinuom greitkeliu į pėitus. Mūsa galyngas „Toyuotas“ keturi kubilā dar nē šniuokšti po kapuotu, o aš dar sykį skaičiau sava vaikystis knyga, tik šį sykį iš vėdaus.

DON'T DRINK AND DRIVE

Kai išmoningasis Don Kichuots iš La Mančas išsiruoši į sava legendinį keliuonį, anuo krūtinie degi dar nepatirtų nuotykių lėipsna. Nepasakyčiau, ka mes kopijavuum idalgā, bet kažkas degi ir pas mumis, ir tas kažkas vari mumis į priekį. Ja supaprastinus tus pompastiškus teiginius, tai degi vėdaus degēma variklis „Toyuotuo“ po kapuotu, o labiausē tai degi mūsa šachtas. Tik įliekus į Tenesiaus valstėjį organizmas davi suprasti, ka reik melduonijaus. Pirmami pasitaikiusemi prekybcēntrie dėl vėsiškā nesuprontamų priežasčių bova įsigyts butelis kriaušių lykeriaus. Pirkinys bova neprasts, bo tas žvieris tēp pakieli tuonusā, ka jau ir Niu Orleans mūms nebebova rēba. Jau sūnku atmynti, kas vairava, o kas šturmaną vaidēna, bet žmuogou, nagrainiejunčiam

žemielapī, pasiruodi Kalifuornija tik per pēnkis cuomus toliaus už Luizianā. Reagouti reikieji staigē (kāp būtū padaris vēins iš mona knygas heruoju, Dean Moriarty), bo exits link Arkanzasa ī 40 greitkelī jau bova akiratie. Sucypi padongas, girdiejuos daug garsinių signalū (fakū, katrās, garantija, mumis apšieri, mūms girdieti neteka). „Toyuota“ kērtā iš trečiuos joustas link exita ir darnē įsijungi ī tvarkyngū amerikienū gretas, katrēi važioun iš po darba numēi ar trauk atostogauti ī LA.

Tas žuodis „atuostuogas“ mon po šē dēinā yr nesuprontams, bo planavēms ī priekī, kada to nežinā, ar ryt tau užgēduos gaidys, ar to jau pats Tibeta apylinkies moši sparnās ir žadinsi žmogienus naujā dēinā, neleid mon planouti jokiū atuostuogū. Tai mes ir neplanavoum. Tiesiuog pjuoviem greitkeliu ī vakarus, klausydami per radiją bičū su vengierkuom (1998-ās Amerikas vidurie bova mission impossible pagauti radijo stuotī, ka negruotū Virgis Stakiens). Nashvile, Memphis ir Little Rocks yr savuotišks Bermudū trikampiaus atitikmou, kor prapol vėsas radija stuotis ir Virgis praded bēndrauti su tavim tiesiuogē. Pas kuožnā savi tikslā. Virgis bor per radiją, mes, pagėrdēn „Toyuotā“ ir, aišku, nepamēršēn palepinti savis, traukam ī vakarus link Oklahuomas City. Kažkuokiu tai muomēntu įjungam autopiluo-tā, katruo mūsa mašina netor, ir nepastebimā palėikam Bermudus, kor kartu su radijo stotymis pasikeit gamta su vėsu reljefu.

Teksasa rēbā kertam kāp sapni. Mašinuo daug tuščiuos taruos nu alaus ir vyna pagryndi. Kriaušių likeriaus nebsinuor. Prasilenkam su meksikū trokiuku. Vėsi trys su skrybeliem, du šuoninė palėnkēn galvas, bo neišsitenk skrybelių kraštā. Pradedam įtarinieti, ka če mirażas, bo mes mažā geram skysčių. Nusprēndam ištuštynti da vėinā sixpakā. Jiegas sēlpst, sauli leidas, kertam ī šuonā tiesiuog nu greitkeliaus ī dykumą ir nešamies

smēlynās, patis nesuprasdami, kon daruom. Ir nuvažiavēn neaišķų atstomą krentam negyvų keliautuojų mėigu kas kabinuo, kas kūzavi.

Rytmetē dykumuo yr šūdiniausi, bo nier šelta, tavi žiaurē troškēn, nes to esi dykumuo ir to nepamēni mažiausē puoras valundų iki apapa. Ka matau draugielį per longą drybsontį kūzavi, monis visā neramēn, bo aš nežinau, ar anam dar užgėiduos gaidys Teksasa dykumuo. Sukaupis dronsą lėpu iš kabynas ir žadinu kolegą. O Santa Gvadelupe, sūjud! Ir panašu, ka anon irgi kunkēn dykumuos troškulys kāp ir muni. Aš dar tēp atsargē apžiūru anuo akis: nu ar karts grifā neiškapuoja, gi ne kuožną naktį dykumuo po atviru dongumi mėigt. Banduom suprasti, kudiel mes če. Viel prisimēnam tus tris meksikus su skrybeliem. Savijauta jau netuoli užrašā „The End“. Reik kažkon daryti ar bent jau apsiprēnsti, kor link mes judam. Mon prasyded chaliunikā: matau, kāp lynk mūsa iš rytų velnišku greičiu atlek mašina. Nesiznegnuoju – būs, kas būs. Ton patį vaizdinį pamata ir mona kolega. O fuck! Mes tiesiuog nulūžom gal už puoras šimtų metrų nu greitkeliaus ir sauli mūms aiškē ruoda kryptį, kor rondās West Coast. Tik ka, blet, galva žiaurē skaust.

Šuokam viel į greitkelį, kertam į vakarus, bo kažkāp gieda būtom dabā pasokti link Čikagas tēp ir nepamačius West Coast. Privažiounam kažkuokį kaimielį, maždaug Grūšlaukis dydžiaus, su bēnza koloneli. Gan keistā atruoda arklys, pryrišts šalimās. Kolonelis vėdou pamatau kuokį tai Clint Eastwood su revuolveriu ir Stakiena skrybeli. Sūvedu, kinuo tas arklys lauki. Stuoju pri kasuos vėsas peršikis, muoku už bėnzą ir gatoradę. Aiškē suprontu, ka Eastwoods viskon api mumis žēna ir gal areštouti už jau ontrą dēiną driving under the influence. Ištrūkuom. Greičiausē mes anam per mėnkas žuvys. Uns turbūt medžiojo tus tris

meksikus, kor mes prasilinkiem, o gal net tres mujeres, kas jau tèn dabā ir bežēna. Leidam toliau ī vakarus, kor žēnkļā saka, ka tujaus atsidorsma legendiniami 66 kelie, katrou pirmyn ir atgal laksti Keruaks su Kesedi, gal net su panaši savijauta.

GRAND CANYON

Ka tēp rimčiau pagalvuoji, tai Route 66 – tiesiuog prastā asfaltouta keli likutē, išsimietēn šalia dabarčiaus nauduojamų kelių. Ja kas esat važiavēn nu Saluntų link Platelių, galit skaityti, ka esat liekēn legendiniu Route 66. Bet gal če tik mūs tas kels nepasiruodi tuoks svarbus, bo mes nedieviejuom uodinių kelnų ir neturiejuom elniaus kaula sagtēis. Tiesiuog buvuom do pachmielingi bičā nu Telšių, katryms tas literatūras veikalūs aprašyts reikals pasiruodi šūda verts.

Nuostuolī su 66 vėiškeliu turieji kompensouti mūsa sekontis tēkslas pavadēnimu Grand Canyon. Palyginus su keliuonis pradžia, svaigalų kiekis bova sumažiejis gal per posį, bet nu tuo bova tik baisiau. Bijuojuom viskuo: pradedont šerifu, katras gal tykuoti mūsa kožnoo bēnza kolonkie, iki skūnsa, katras galieji palįsti po ratās ir suteikti pretekstā tam pačiam šerifou aka Clint Eastwood mumis areštouti. Teka sukaupti dronsā ir kažkāp praslįsti pro vėsas pynklis, ir pamatyti užrašā, ka didysis karjiers jau če pat. Privažiouti tēp artēi kāp pri Palunguos karjiera šlaita tēn neleida, ta palikēn sava runnerį atpiedinuom pasižvalgyti pri skardžiaus. Nežinau, ar tas karjiers tuoks didyngs, ar mes atliekiem su mēlžinišku pachmielu, bet aš negalieju žiūrieti ī bepruočius japuonus, katrēi dari fuotkis iškišēn vėinā kuoją ir ronkā ī prarajā. Ir tai aš, katras kāp ir netor aukščiaus baimis, vėins iš

„Thomas Window Cleaning“ fundatuorių, tiesiuog joukinga. Ne-manau, ka kas paklausys mona patarėma, bet ja nuorit išvysti tikroji didžioji karjera didybį, torit atliekti tèn su panašiu pachmielu (kāp ton pasėikti, yr aprašyta pirmuo ir ontruo keliautuojų dalėis skyriou), ne melounu, ne kon. Kažkāp supratau sava mizeriją pažvelgis į tus tuolius su besifuotkinuntės japonās. Nu tuo kanjuona tēp greit nepabiegsi kāp Palunguo. Tèn varā, varā ir vis tēik tau siūla pasižvalgyti į vis naujus ir gan panašius vaizdinius. Kokiuo pėnktuo aikšteliu mūsa kuntrybi baigies. Ačiū, matiem. Reik judieti.

Kor judieti? Apsisprėnsti bova gan lėngva. Lėmpučių miests, ar Las Vegas, kāp anon dar vadėn, mūsa vėsiškā netrauki, o miestoks pavadinėmu San Diego skumbieji iškilė. Tai mes tèn ir pasukuom ėinas. Kažkāp blogā paskaičiavuos sava sustojimus karjeri. Nepavyka grįžti į civilizaciją, kāp totalė užtėma. Nežinau, kāp dabā, bet prabiegusiami šymtmetie dar būdava tuokių kalnų keliukų, kor to galiedavā užliekti niekam nesukeldams stresa ir sustuoti. Ar bent jau mūms tēp ruodi, kāp mes, pakilėn į kalną, sustuojom kuoki tai fermeriaus valduosi.

Patuogė įsitaisėn patuštinuom kuokį tai vyna butelį ir kriuom unt panelis giliu tikrų keliautuojų, smėrdončių pažastimis, mėigu. Keltėis teka su sauli, bo bova nerealė šalta tuo kalna papie die. Teka gerā prakaukynti variklį, kol galiejuom pradieti lunkstyti pėrštus. Įtūžėn diejuom į pėitus link San Diego, kami ta šiluma.

Šėlumuos sulaukiem jau už pusdėiniaus. Dar bova gers gals iki San Diego, kai temperatūra pradieji lėpti virš šymta Faringėita. Mūsa žvieris „Toyota Four Runner“ kondiškis neturieji, šalta nebebova. Kažkuokiu stebuklyngu būdu per meksų radiją išgėrdum, ka būs pasauli putbala čempionata finals, net supratuom ka luoš prancūzā su brazilās. Tai bova svarbi žėni. Maždaug kāp

sužinuoti, ka Dalia Kutkaiti su Inga Borhingaginieni žais tenisą prieš Gandi su Kalenbachu. Stuojuom klausyti.

Kaimielis, į katron papouliem nusokėn iš greitkeliaus kuoki tai kalna papiedie, iš pėrma žvyłgsniaus atruodi kor kas galingiesnis už Saluntus, nuors ir nesimati bažnyčias buokšta. Puorą sykių praskruodus ton miestielį ir nesutėkus tēn ni gyvuos dvasias teka keisti nuomuonį ir atidouti pirmoma teisį Saluntams. Bet tada sutikuom gatvie apspangusį meksiką ir paklausiem, kor če vietinis kabuoks, kor ruoda putbalą. Ir mygom gavuom direkšiuonus į vietinį „Pakalnotį“, katra vadinuos tiesiuog „Sport Bar“.

Geriausis vėitas arčiau labā dėdeli televizoriaus jau bova užjymtas gal kokių aštounių vietinių smogikų. Mes įsitaisiem kėik atuokiau, pri tuoki mažioka, subtilaus-apvalaus stalioka. Barmena veids ruodi kuokį tai pagarbą mūms ir plius nustebėmą, kas davi mūms suprasti, ka če yr totalē turistų lonkuoma vėita. Jiesti noriejuom káp meškas iš po žėimuos mėiga. Aš užsisakiau „Chicken Burrito“ ir „Negra Modela“ atsigerti, a mona kolega paprašī „Giant Burrito“ ir atiatia. Barmens kažkáp susimieti, bet dar sykį pasitikslėnis dėl užsakymų atneši mūms dar vėiną subtilų-apvalų stalioką.

Pašnairavės į kaimynus supratau, ka nier blogā, ka mes ne prancūzā. Aišku, anėi irgi ne brazilā, bet savisaugas instinkts davi žinuoti, ka reik būti neutralyms tami sudėtyngami mači. Kol atneši maistą, aš jau spiejau patuštynti keletą „Modelų“, kolega irgi panašė. Ir tada mūms pryneši padieklus. Pradieju suprasti, kam tas ontras stalioks, bo „Giant Burrito“ bova do kartus didiesnis už Karmielavas „Tigrasas“ cepeliną (katron aš esu matis tik fuotkie). Tai bova tėkras *giant*, katruo posės tēp ir nesujiedi mona pakeleivis. Aš sava *regular* vos vos, bet sukirtau. Po maista ir alauseduom ir kuo tai nusprėndiem aktyviau reagouti į įvykius aikšteliu.

Dar po keletas alaus smogikams pirmuo eilie tapa aišku, ka mes prancūzų pakalikā ir gal net kokēi Zinajida Zidana giminaitē. Scenarijaus, ka laimies Zidans, 1998-ās mes neplanavom. Ir pasibaigus varžybuoms stuoji tuoki nejauki tylā. Gauti ī galvā mon nebova labā baisē, tiesiuog nenuoriejau duntų prarasti. Bet, kāp nebūtų keista, vēins īs meksų (gal ne pats Hienka) prieji ir paspaudis ronkā pasveikēna su pergali. Vo če yr pagarbā, če aš suprontu, kai kažkuoki nežinuoma meksų kaimeliaus ganga pasveikēn žemaičių suostēnis čiuvakus su pergali ir paly-nk laimynga keliaus judont link West Coast.

Šuokuom ī greitkelī. Vundenyns jau bova ronka pasēi-kams, mes – kontini ir laimyngi, plius mūsa nepaleida jausmas, ka Zinajids Zidans sied šalia arba tarp mūsa.

WEST COAST ŠVĖNTUOJI

Blogiausia, kas gal nutēkti keliautojou, – žinuoti, ka žemi yr ap-vali. Tada tava keliuoni višiškā prarond tēkslā, to pasidarā kāp Džiungalijas žiurkiens tami ratuki. Nežiūront ī ton, ka mažu-mieli pažįstu Kopernikā su Galiliejumi, aš širdie slaptā tēku, ka mūsa žemi yr tiesiuog papluotielis unt trijų banginių nuga-ruos. Kai vaikystie šuokdavau už kuoki tai samochuoda vaira ir pasileisdavau ī Telšių skruosti ī vakarus, visad būdava keli gals – ar tai Švėntuojuo, ar tai pasauli krašts. Vėsor atsimušda-vau ī vondinį, katras jau kāp ir paaiškindava, ka tēkslas pasēikts, tik banginių nesimata, mēigt, matyt, dabā. Lygē tas pats tēkslas yr išvažiavus ī Čikagas ī Buostuonā, Niu Orleanā ar ī ton Los Angelā – vundou, nu ir tēi bāginē dar biški.

Tas pērms susitikēms su dydeliu vondiniu gal ir nuvēlti, kāp mūms ir nutēka. O ruošimies juk: sustuojēn kolonielie išmetiem vēsā toštī tarā, kitāp sakont, pravalie dūšiā ir pirmyn link bangū. Nenuoru sumelouti, bo prabiega biški laika, bet mūsa pērms pamatyts dydelis prūds nebova North Pacific Ocean. Mes pamatiem kuokī tai Sant Diego īlankā, katron gan ēlgā laikiem okeanu, pakol geruokā pastudijavēn senuobinius Magelana žemielapius supratuom, ka mūms īkēša lielī. Įžeidēmaj prijiem ramē – nu nepamatiem. Bet unkščiau minieta keliautuoji ronkrāstē ruodi, ka mes jau beveik unt bunguos.

Dar tēi ronkroštē ruodi, ka Meksika – tai kāp Latvija nu Mažeikių. Mai šunis tus vondinius, bet tēn juk margaritas, chikitas ir burritas. Per vēsus mona matytus fylmus bičā, apvuogēn bankā, vara būtent tēn. Ir šēp frazi „dyngstam iš če“ mon asocijounās su Meksika. Nebuvuom mes banka apvuogēn (tou metu), bet šuokuom ī pēnktā greitkelī ir kažkudiel pasileiduum dar žemyn, nuors poikē žinuojuom, ka grīžti iš kaimyninis šalēis be žalių kortų kaladis gal būti komplikoutā. Jau leidontēis ī pakalnī keli žēnklā su bieguntēs meksikās per greitkelī padari įspūdī mūsa pachmielinguoms galvuoms. Bet kai pamatiem užrašā, ka „Last Exit“, o tēn jau konkistaduorā, kažkāp supratuom, ka knygas ir fylmā yr vēina, o realus gyvenēms yr kētkas. Žuodž, Keruaks nuvažiava tēisē, o mes kērtuom ī ton paskutinī exitā ir patraukiem vielek ēiškuoti tuo West Coast.

Žmuonis, gyvenontis pajūrie, nedous sumelouti, ka nier tēp svarbu kuožnā dēinā nueiti iki tuos jūras, kāp jausti, ka ta jūra yr per žyngsnī nu tavis. Mes irgi jautiem, ka vundenyns su tās banginēs yr če pat, ir tudiel labā nesidraskiem prakērtēn Sant Diego ir nepamatēn tuo išgērta ir aprašyta vundenyna. Aš nepamēnu, katruo vēituo mes pagaliau dasimušuom iki tuo didžiujoi

vundens, bet kou puikiausė prisymėnu kolonelį, kor mes pėrkuom kefyrinį butelką „Californian Cabernet Sauvignon“. Ma-tyt, ka myntis patis susdieliuo svarbiausius prioritetus. Mon net pasiruodi, ka kasininki, pardavusi mon ton kefyrinį, yr ragana ir viskon api moni žėna, ir netgi žėna, ka aš toru nesutarimų su Ga-lileo Galiliejumi.

„Cabernet“ bova tai, kuo reikieji mūsa išdžiūvusiuom ger-kliem. Normalizavuos psichika ir mes viel pasijutuom keliau-tuojės. Kryptis bova aiški: reik pažieti, kas tas Los Angels. Aš tou muomentu nepažinuoju dar daugybis miestų, tuokių káp Molietā, Ignalina, Visagėns, bet tas Angels bova arčiausė. Ka-dangi su kolega api ton miestą žinuojuom tik iš fylmų ir TV, tai nusprėndiem nepasišūdynti ir prisistatyti anam káp priklausā. Žuodž, jiemiem kuokį tai pakelies motelį, bo jau smirdiejuom káp šeškā po trijų dėinų epopiejas mašينو. Karšts dušas ir dar „Sauvignon“ kažkāp viel mumis atverti į tus bebaimius keliau-tuojus, katrėi ryt tor pajymti Holivudą. Krituom švarė į nelabā skalbtą moteliaus patalynį ir užmiguom rytmų keliautuojų mėi-gu, keliautuoju, katrėi ryt bandys laimi Santa Monicas pliaži.

Š ŪDS, ARBA BIG DEPRESSION

Vėsas kaifs yr kelie link kažkuo tai. Vėsi ton yr girdiejėn iš kuo-ki tai gyvenima prasmies guru, bet ta žėni kažkāp nesenst. Tas kažkas, tas tėkslas, gal būti kuoks tai karjieras siekis arba kuoks tai fizinių jėgų išbandims, kāp untā Švarca bica apimtėis pasie-kėms ir pagerinėms (mona vaikystis miesti tai bova gan įprasts troškėms). Nu a kon daryti, kai tėkslas beveik pasėikts, ir to sie-di su sava svajuoni, plius dar su trijų dėinų žvierišku pachmielu

pigiami pakelies motelie? Bele kuoks psichuoluogs tau pasiūlys kompleksinį problemas sprindėma būdą, bet mūsa motelie nebova ne tik kad Biblijas, bet ir yellow pages žurnala. Maties, ka šeiminyks neblabā besirūpėna sava įstaigas reikalās, bo kėtu atveju būtų pasiūlis pištalietą po pagalvi ar moilina virvies šmuota ir nestabiliuos kėdutis rinkinokā, o gal ir dujų baliuonā gurmanams. Kas belėikt, kai nier pasirinkėma? Butelis vyna ir ramus mēigs iki manjanas, ir tikiejėms, ka ryt tas dydelis miests tau atneš naujų, švarių emuocijų.

Bova rytmetys (pamėnu), kai do bičā iš pėitėnis posis su galynga „Toyuota“ įsilėiji į Angelų miesta mašinų srautą. Kadangi bova šiuoks tuoks trafiks, turiejuom laika apžiūrieti pawn shop (ale lombards) vitrinas, katrų bova geruokā rėibiau nei batų krautuvijų Laisvie. Pagrindėnis prekis kāp ir aiškis: muzikas instrumentā, smuokingā (matyt, bičā „Oskara“ atsijėmimou bova apsirūpinėn iš onksta), foto, video pribumbasā ir vėins kėts dvėratīs (matyt, jau persieda į „Kadilakus“, nebreik).

Nesliepsu, mumis sliegi velniška keliuonie išgerta alkohuoliaus našta, bet, nežiūron į ton, tas miests ir tēp mūms pasiruodi šūdėns. Kažkāp vėskas bova porvina ir netėkra. Palunguos Basanki po renovacijas mon nebsižiūr, tai kon če bešnekieti api ton Žvaigždžių alieji. Pliaži tami buobų plikās būbsās nebova. Nu buobų iš vėsa nebova, nebova net ir bičų – šaltuoka biški papouli. Nu če kāp ir biški pasiteisinėms diel tuo išgerta buza: atvažiouk švarus – vis tėik nieka nerasi. Paliekiem paskou tų raidžių pažiūrieti. Jo, tuos bova. HOLLYWOOD, beruods, bova parašyta ton dėina. Kāp bebūtom, tuos raidis monis neįtikėna. Čiupinieti neteka, bet širdimi jaučiau, ka čysts pulistiruolis arba makrofleksas. Pasivažiniejuom da biški po brungiausių trobų rajonielį. Nieka iš pažįstamų nesutikuom, tai nutariem spausti, kor geriau.